

No 41 (138) Czwartek 29 maja 1941 r. Cena 10 kopiejek Rok wydania trzeci.

NOWE ŻYCIE

Organ Krajowego KK KP(b)S i rejonowej Rady delegatów pracujących.

Jeszcze bardziej uaktywnić pracę masowo-obronną

W ciągu ubiegłej zimy organizacje oświatczimu w rejonie nie mało pracowały w dziedzinie przygotowania rezerw dla RWCZA. Pod kierownictwem organizacji partyjnych przeprowadzono w rejonie komсомolski kross im 23-egj rocznicy RWCZA, a także kross oświatczimu. W obu krossach brało udział 6.000 osób młodzieży i dorosłej ludności. Doskonale przeprowadzono nocne zajęcia wojenne, poświęcone 23 rocznicy RWCZA, podczas których pokazano dynamikę walki z wysadzonym desantem przeciwnika w rejonie Hadziłowa. Podczas nocnych zajęć wojennych młodzież zdobyła praktykę nocnej walki z użyciem środków ogniowych.

Rada rejonowa oświatczimu potrafiła przygotować 1.121 znaczków PWCHO i go stopa. Szczególnie duże zrobiono w dziedzinie przygotowania młodzieży poborowej — przyszłego uzupełnienia dla RWCZA. Wśród poborowych jest 85 proc. znaczków PWCHO, jest też dużo Strzelców Worosylowickich. Młodzież wykazuje wielkie zainteresowanie sztuką wojenną. Dobrze postawiona jest praca wojenna w organizacji oświatczimu szkoły № 3 i poczty. Te organizacje synonizycznie ujęły się sztuki wojennej i biorą aktywny udział w przeprowadzonych w rejonie przedsięwzięciach wojennych.

Przewodniczący organizacji oświatczimu na poczcie łow. Wajfater włączony do organizacji USO całe 100 proc. pracowników poczty.

Białoruska organizacja oświatczimu, zmieniający charakter i metody swojej pracy, zgodnie ze zmianą sposobu przygotowania bojowego Armii Czerwonej, jest na samym początku osiągnięcia duże sukcesy. To powodzenie należy umocnić dalszą sportywną pracę. Doświadczanie obecnej wojny pokazuje, że przygotowanie wojenne ludności cywilnej powinno być wzmacniane. To powiększa zadania oświatczimu, powiększa wymagania od niego.

Aby wywiązać się z tych zadań należy wyłożyć siły całego aktywnego obywatela do maksimum, każdy komunistę i komсомоłca powinien być aktywnym organizatorem masowej pracy obronnej. Potrzebna jest szczególna pomoc następujących partyjnych i komсомоłskich organizacji młodzieżowych organizacjom oświatczimu. Aby całego organizacje oświatczimu nie stały pomocą tej ze strony komunistów i komсомоłców. Można to powiększyć, na przykład, o partyjne

organizacji rejonowego Komitetu Wykonawczego, gdzie sekretarzem jest łow. Kowalew. Jest tam bardzo źle postawiona praca obronna, nie wszyscy komunistę są członkami oświatczimu.

Mało pomocy okazuje organizacje oświatczimu partyjna organizacja stacji kolejowej.

Bardzo wiele można zrobić w dziedzinie rozwoju pracy masowo-obronnej w okresie letnim. Trzeba, żeby kierownicy instytucji i przedsiębiorstw wykorzystali ten okres dla organizowania i wzorowej pracy obronnej, przeprowadzania wśród pracujących gimnastyki, żeby każdy pracownik przedsiębiorstwa i instytucji był dobrze przygotowany do obrony kraju we wszelkich warunkach.

Pochody i różne krossy sportowe hartują bojownika, czynią go odpornym i wytrzymałym.

Szczególnie powinien wykorzystać okres letni poborowi — przyszli bojownicy RWCZA. Trening w długich marszach, stosownie do warunków bojowych, zahartuje ich, nauczy sprytnie, taktyki wojennej, dyscypliny.

Należy organizować młodzież rejonową i miejską współzawodniczenia poborowych w biegu, pływaniu, rzucaniu granatów i t. p.

W tym niemałą rolę powinny odegrać komitety wychowania fizycznego, ich obowiązkiem jest troszczyć się o to, aby lato nie minęło nadaremnie, a zostało całkowicie wykorzystane dla rozwoju wychowania fizycznego i sportu w rejonie.

Należy koniecznie rozwinąć pracę masowo-obronną na wsi, stworzyć organizacje oświatczimu w każdym kółeczku i Radzie wiejskiej, wpaść ludności chęć do pracy obronnej i opanowania sztuki wojennej.

Nie należy zapominać o pracy sanitarnej wśród ludności. W tej dziedzinie powinni wykazać swoje zdolności miejscowi pracownicy medycyjni w opanowaniu san. minimum, a kierować tą pracę powinien Komitet Czerwonego Krzyża i Rejonowy Wydział Zdrowia.

Wielki wódz narodów łowczych Stalin uczy pracujących naszego kraju — ani na minutę nie zapominać o otoczeniu kapitalistycznym, być zawsze w stanie gotowości mobilizacyjnej.

Pracujący Związku Radzieckiego, wypełniając wskazania wielkiego wodza, będą nadal wzmacniać się obroną swojej ojczyzny, będą jeszcze bardziej siłowniejszymi dzieląc wojenne, ażeby w potrzebnej chwili stanąć z bronią w ręku dla obrony swojej kochanej ojczyzny.

Praca oddziału rezydentów fabryki gumowo-taśmowej

Realizując historię uchwaleń XVIII konferencji partyjnej oddział nasz pracuje według codziennego wykresu, wypełniając go systematycznie z nadwyżką. Rezultatów tych dostrzegamy się dzięki prawidłowej organizacji i uporczywej pracy stachanowców, systematycznej, codziennej walce kierownictwa i zespołu robotników cechu o wypełnienie norm wytwórczych.

Kierownictwo oddziału wspólnie z głównym inżynierem fabryki zbadało każdą maszynę z oddziału, ustanowiło jej możliwości produkcyjne, dostosowując do tego szybkość jej biegu. Każde uszkodzenie staramy się usunąć jak najprędzej, zmniejszając postoje maszyny do minimum. Codziennie przed rozpoczęciem pracy majster zmusza kontrolować wypełnienie norm przez każdą robotnicę, a gdy okazuje się, że robotnica nie wypełnia normy na maszynie, natychmiast ustnia tego przyczynę, starając się jak najprędzej ją usunąć. Szczególną opiekę oddziału się robotników pracujących słabiej.

Oddział posiada szereg stachanowców, stale przekraczających normy. T. I. Maciłowaska, Ura-

nowska, Kałusowska, które obsługują 14 maszyn; Sulewska (Orzeńska), pracujące na 13 maszynach systematycznie wyprzedzają i przekraczają swoje normy. Tak samo spoiarki Waszkiewicz, Mysłowska i Kawka.

Dużo uwagi kierownictwo cechu zwraca na zmniejszenie ilości odpadków i braków, podniesienie jakości wypuszczanej produkcji. W tej dziedzinie nie wszystkie jednak zostało już zrobione, możemy dobieć się jeszcze lepszych rezultatów.

W pracy swojej napotykać na szereg trudności. Nie zawsze otrzymujemy z fabryki jedwab odpowiedniego gatunku, często pasma są przerywane, co powoduje duży procent odpadków i utrudnia spulcharkom pracę. Odczuwamy brak szeregu części zapasowych do maszyn i narzędzi. Utrudnia to szybko usuwanie uszkodzeń, często trzeba odrzucać jako nieużyteczne cenne części tylko dlatego, że nie ma odpowiednich narzędzi, by je zregenerować. Np., brak spawacza (szwacz aparat) powoduje, że kola zębale, w których wysłamały się zęby, nie mogą być zregenerowane, a

zapasowych kot mamy nie dużo. Utrudnia również robota maszyn brak odpowiedniej oliwy do smarowania. Oddział remontowania fabryki w sposób niedostateczny stara się o usunięcie tych braków. Zimą dużą przeszkodą w naszej pracy było złe opałanie sali, w której mieszczą się maszyny. Remiysze, ażeby mogły normalnie pracować, wymagają temperatury 15—16°C., przy mniejszej temperaturze skapryśnię, a nawet zupełnie stają. Kierownictwo fabryki, mimo naszych naleganiach na zwiększenie temperatury, nie postarano się o zabezpieczenie na sali odpowiedniej temperatury.

Trudności te jednak nas nie odstraszały i z jeszcze większą energią walczymy o to, aby je usunąć, o codzienne wypełnianie i przekraczanie planów wytwórczych. Dołożyliśmy wszelkich starań, by pracować jeszcze lepiej i jeszcze wydajniej dla dobra naszej socjalistycznej ojczyzny.

Nowalis, narzelnik oddziału rezydentów fabryki gumowo-taśmowej.

Kiepaczański, majster zmiany

Gazetka ścienne rudzkiej Rady wiejskiej

Nienajgorzej wywiązuje się ze swego zadania gazetka ścienne Komitetu Wykonawczego rudzkiej Rady wiejskiej. Ukazuje się ona regularnie i omawia przeważnie sprawy miejscowe. Przedostatni numer, ap., zawiera artykuły o siewie, o medycyńskim wykonywaniu planu finansowego i 2 notatki również miejscowego charakteru. W ostatnim numerze jest artykuł o przebiegu siewu, o znaczeniu prac obronnych, wycinek z gazety rejonowej, omawiający przygotowania i przebieg siewu w kółeczku im. 17-go Września i t. d. Niezłe jest również artystyczne ukształtowanie gazetki, fotografic, rysunki przystosowane do tekstu.

Posiada ona jednak i szereg braków. Za dużo jeszcze miejsca w gazetce poświęca się sprawom ogólnym. Odbywa się to ze szkody dla materiału miejscowego. Artykuły o sprawach miejscowych niosą również zbyt ogólny charakter, czynią gazetkę nietalantową. Należy jeszcze podkreślić małą dbałość o możliwy język gazetki, szczególnie w artykułach pisanych po rosyjsku.

Kolegium redakcyjne ma no jaknajbardziej usunąć wyżej wskazane niedostatki i wówczas gazetka ścienne stanie się żywą i zajmującą.

L. K.

Będę pracowała jeszcze lepiej

Pracuję na fabryce gumowo-taśmowej przy remiyszach. Pół godziny przed rozpoczęciem pracy przeglądajmy swe maszyny, o czyszczeniu je z kurzu i oliwy. Surowiec leży już przygotowany tak, że po oczyszczeniu maszyn segregują bawelski, gumę i t. d. Dopiero po tym przesyłam maszynę w ruch. Siedzę uważnie za ich regularnym chodem. Dążę do tego, by maszyny dobrze wypełniały swoje zadania. Stojąc się do historycznych uchwaleń XVIII Wszechniawskiej konferencji partyjnej zaczęłam lepiej wykonywać swą pracę, wypełniałam normę ze znaczną nadwyżką i staram się wypuścić towar wysokogatunkowy. Nigdy nie wyobrażałam sobie,

że ja dziewczyna, która dawulej uważała za istotę słabszą, nie zdolną do innej pracy prócz gospodarstwa domowego, będę mogła pracować przy maszynach, i to nie na jednej maszynie, ale na trzynastu. Dlatego też zostałam premiowana i odznaczona mianiem stachanowki.

Zobowiązując się i obierając nadal dobrze pracować, przekraczać dzielne normy i wypuścić produkcję wysokogatunkową. Maszyny moje będą używały w bezwzględnej czystości. To wszystko w sumie da mi możność osiągnąć jeszcze lepsze rezultaty swej pracy.

Sulewska Stanisława, stachanówka fabryki gumowo-taśmowej.

Przedstawicielki Białoruskiej SZR zwiędziły stolice Łowoskiej SZR — Wimo, celom wzmacnienia łączności kulturalnej dwóch bratnich republik. NA ZPWCZU (z lewej ku prawej) Ludowy Komisarz Oświaty LSRR A. Waszkowa; laureatka Stalinowskiej poety Anka Kupala, wiceprezydent Akademii Nauk BSR poety Anka Kofas; sekretarz KC KP(b)S do spraw propagandy T. Gorbunow; STOLIA Zastępca Ludowego Komisarza Oświaty LSRR L. Gira, współpracownik naczelny Akademii Nauk BSR M. Larczenko; zarządca wydawnictwa propagandy wódzkiego gorkowskiego poety A. Sztokow; dziennikarka D. Umra, akademik W. Mikołajew-Polonski, dziennikarka A. Żuka Uszas.

Foto P. Kotelnik (GELTA)

П А Р Т И Я Н А Я Ж И З Н Ъ

Неустанно овладевать теорией марксизма-ленинизма

Выход в свет «Краткого курса истории ВКП(б)» и название постановления Центрального Комитета ВКП(б) «О постановке партийной пропаганды в связи с выпуском «Краткого курса истории ВКП(б)» сыграла огромную роль в улучшении всех видов партийной пропаганды. Вместе с этим увеличилась роль партийных кабинетов, призванных оказывать систематическую помощь коммунистам, комсомольцам, советскому активу, работающим над повышением своего идейно-теоретического уровня.

Увеличилось количество проводимых лекций, докладов, бесед. Так, например, в 1941 году лекторами обкома КП(б)Б и внештатными лекторами райкома КП(б)Б прочитаны и проведены 21 лекция и беседа, которые слушало 2.900 человек. Из числа этих лекций 6 проведены в Щучине, 1 — в Райгороде, и 1 — в Воисоше.

Наибольшее количество лекций было посвящено трудам Ленина — Сталина и истории ВКП(б). Остальные были прочитаны на темы о коммунистическом воспитании масс, о вреде религии, о международном положении и т. д. Проводились также групповые консультации по I, III и IV главам «Краткого курса истории ВКП(б)».

Для докладчиков и беседчиков было проведено 6 инструктивных докладов и 4 доклада для руководителей агитколлективов на темы «17 лет без Ленина по ленинскому пути», «60-летие со дня рождения К. Е. Ворошилова», «23-й го-

довое РККА, о международном коммунистическом жемском дне, Партийской коммуны и Дне МОПР», «1 Мая, Дне печати и т. д.

Все чаще отдельные товарищи, изучающие историю ВКП(б) обращаются в парткабинет для выяснения непонятных им вопросов и получают здесь индивидуальные консультации. Например, комсомолец тов. Горбачев (комсомольская организация милиции), работая над изучением «Краткого курса истории ВКП(б)» затрундился в составлении конспекта. Парткабинет проконсультировал его и теперь тов. Горбачев не плохо составляет конспект. Получил от парткабинета консультацию о составлении конспекта также кандидат в члены партии тов. Куликов (парторганизация милиции). В парткабинете имеются наглядные пособия по истории ВКП(б), истории СССР и др. ими пользуются не только в самом парткабинете. Директор школы № 3 тов. Старикевич, учительница школы № 2 тов. Писецкая систематически сопровождают свои занятия в школах показом иллюстраций, что в значительной степени способствует хорошему усвоению учащимися материалов истории.

Имеется также литература политическая, партийная, художественная.

Выше мы говорили о том, что парткабинет помог индивидуальной консультацией т. т. Горбачеву и Куликову в составлении кон-

спекта по истории ВКП(б). К сожалению, такие факты пользования помощью парткабинета еще не часты. Нельзя сказать, что парткабинетом пользуются все коммунисты и комсомольцы. Наоборот, посещаемость коммунистами и комсомольцами парткабинета совершенно неудовлетворительная, если не считать парторганизаций милиции (секретарь тов. Примаков) и железнодорожной станции (секретарь тов. Мелихов).

Особенно неправильное понимание роли партийного кабинета у коммунистов и комсомольцев финляндской организации. Мало того, что коммунисты и комсомольцы этих организаций никогда не приходят в парткабинет с целью поработать над изучением трудов классиков марксизма-ленинизма, истории партии. Доходит до того, что секретарь парторганизации тов. Виноградов, желая показать, что коммунисты финляндской парторганизации тоже посещают лекции и доклады, проводимые парткабинетом, покупает на каждую лекцию 15—20 билетов, а на проверку — на лекциях никого из финляндской организации не оказывается. Так было, например, 18 апреля, когда читалась лекция по IX главе «Краткого курса истории ВКП(б)». Тов. Виноградов закупил 15 билетов на лекцию, но явилось всего лишь 2 человека — инженер работник банка, в том числе одна старушка, не являющаяся членом общего с

политком IX главы «Краткого курса истории ВКП(б)». Между тем выявляется, что коммунисты не оповещаются во время и билеты, закупаемые тов. Виноградовым, до них не доходят. Об этом заявляли коммунисты тт. Засяненко, Скоороход, Захаров и другие. Тов. Виноградов, как видно, не понимает, что от такой «заботы» о воспитании коммунистов — никакой пользы и один лишь вред.

Не лучше обстоит дело с посещением лекций коммунистами парторганизации упоннаркомзага (секретарь тов. Приборец).

Все это говорит о том, что многие коммунисты парторганизаций района еще

не по-настоящему взяли за повышение своего идейно-теоретического уровня путем изучения трудов Маркса — Энгельса — Ленина — Сталина. Зачастую сами секретари первичных партийных организаций не привлекают остальных коммунистов к изучению истории партии своим личным примером.

Парткабинет может многим помочь коммунистам, комсомольцам, советскому активу в расширении их политического кругозора, в повышении идейно-теоретического уровня и эту помощь парткабинета надо использовать полностью.

Модлина,
зав. парткабинетом.

В парткабинете Воскресенского горкома ВКП(б) (Московская область).

Внештатный консультант директор школы № 4 А. Ф. Шереметьев (третья слева) консультирует коммунистов, заканчивающих изучение 12-й главы «Краткого курса истории ВКП(б)».

Фото Н. Фигуркина.

Фотохроника ТАСС.

Иван Франко

(К 25 летию со дня смерти)

Дружная семья народов СССР чтит память лучших предшественников передовой, прогрессивной культуры прошлого.

К числу таких людей мы причисляем и великого украинского писателя Ивана Франко.

Иван Франко родился 15 августа 1856 года в Западной Украине. В ту пору родина Франко входила в состав Австро-Венгерской империи. Она называлась Галицией и находилась под воздействием «борьбы, чисто австрийской системы». Товарищ Сталин, характеризуя эту систему, объясняет, почему Австрия давала польскому дворянству возможность угнетать украинское население в Галиции: «Австрийцы приближали к себе поляков, денали им привилегии, чтобы поляки помогли укрепить австрийцам свои позиции в Польше, и за это давали полякам возможность лупить Галицию» (И. Сталин, «Марксизм и национально-колониальный вопрос», изд. 1939 г., стр. 157).

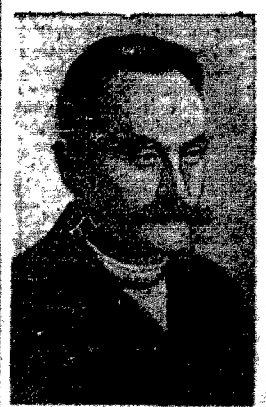
Отсталая, сельскохозяй-

ственная страна, Галиция во второй половине прошлого века переживала процесс перехода на путь промышленного капитала. Предприниматели завладевали нефтеносными землями, организовывали промыслы, строили фабрики и заводы. Задымленное нуждой и безземельем, крестьянство покидало нищие села и шло в промышленные центры в поисках заработка. В Бориславе и в Дрогобыче тысячи рабочих задыхались в плохо оборудованных шахтах, угрожавших обвалами. Предприниматели богатели, а крестьяне нищали, становились пролетарями, обреченными на каторжную жизнь.

В рассказах «Полуйка», «Омчер», «Борислав» и др. Франко рисовал страшные картины жизни бориславских и дрогобычских рабочих. Уже в 70-х годах там вспыхивали стачки и восстания, но они жестоко подавлялись вооруженной силой.

Сын сельского кузнеца, Иван Франко уже в раннем детстве узнал тяжелую

жизнь галицийского крестьянина. В кузнице он слышал разговоры о крестьянской нищете, о страданиях трудового че-

ловека, о борьбе рабочих, которая только еще зрела в темных шахтах, на фабриках и заводах капиталистов-удавов.

Жажда знания привела Франко из сельской школы в гимназию, а затем во

Львовский университет, где он попал в самую гущу студенческой политической жизни.

В 1877 году Франко, уже выступивший в печати со своими первыми рассказами, был арестован за участие в студенческом журнале «Друг». Его бросили в тюрьму. Но воля писателя непреклонна. За тюремной решеткой родились его стихи, выражавшие безграничную веру в силу трудящихся. Он утверждал, что «бог с ангелами» не может дать царства божия на земле, что только разум пролетариев и их воля к борьбе принесут освобождение.

После выхода из тюрьмы Франко окончательно поставил себя литературно-общественной деятельности. Ему приходилось преодолевать множество препятствий: его исключили из университета, «благонамеренные» приятели чуждались его. Материальная нужда, податливые и судимые репрессии были спутниками его дальнейшей жизни. Но это не сломило воли писателя.

В острейших политических стихах писатель звал и лучшему будущему, когда упадут оковы некоего Тяжкие оковы. — И, враги сложивши, встанет Украина снова.

Крестьяне и рабочие Западной Украины — основные герои многочисленных рассказов и повестей Франко. Замечательный знаток жизни трудящихся Западной Украины, Франко изобразил внутренний мир «маленьких людей» — рабочих и крестьян, показал, как помещики и капиталисты глумятся над человеческой личностью, как под натиском предпринимателей разрушается сельское хозяйство, как из рабочей среды вырастают первые руководители революционного движения.

Две повести Франко: «Воякострактор» («Удво») и «Борислав смеется» — арко и правдиво рисуют начало рабочего движения среди бориславских нефтяников. В повести «Борислав смеется» мы встречаемся с первыми рабочими организациями. Члены этих организаций — «побратимы» — соби-

ИЗБРАЛИ НОВОЕ ПРАВЛЕНИЕ АРТЕЛИ

ПИСЬМА В РЕДАКЦИЮ

23 мая проходило отчетно-выборное собрание членов Граевской артели «Красный утильщик». С отчетным докладом выступил председатель артели Гольдберг. К сожалению, его доклад нельзя назвать докладом. Это было всего лишь несколько слов о том, что артель существует 9 месяцев и что... «остальное вам скажет бухгалтер».

Бухгалтер, выступив после «доклада» председателя артели, сразу же указал на то, что дефицит артели в 1940 году достиг 3800 рублей. В этом году положение не лучшее. Большая задолженность членов артели по паевым взносам. Таким образом, артель дошла почти до полного развала: не за что заготавливать сырье, нет чем даже платить за работу членам артели.

Правление артели подверглось резкой критике со стороны ряда членов артели. Выяснилось, что Гольдберг совершенно не способен руководить артелью, не знает, какой утиль, ка-

ким образом и где можно заготовить. Когда то Гольдберг занимался частной торговлей, был купцом не последней гильдии и в руководство артели попал совершенно случайно.

Выступившие в прениях члены артели указали, что Гольдберг не собирал правления артели или собрания для обсуждения того или иного вопроса; указанный членом артели никаких и никогда не давал, их советом также никогда не пользовался, растративал артельные деньги.

Общее собрание членов артели «Красный утильщик» оценило работу правления как совершенно неудовлетворительную и наметило ряд практических мероприятий, направленных на перестройку работы артели на основе решения XVIII Всесоюзной партконференции.

В состав нового правления артели тайным голосо-

ванием избраны т. т. Финкельштейн В. А., Берштейн К. Е., Кохан Я. Ф. На организационном заседании правления председателем правления артели «Красный утильщик» избран тов. Финкельштейн.

И. С. Чижовик,
инструктор РК КП(С)Б.

Смелее критиковать недостатки

Несколько месяцев тому назад вышел второй, и пока последний номер степгазеты «Советская торговля» — печатного органа правления горпо. В газете написано обо всем поименно. Так, есть заметка «Обязанности продавца», призывающая работников магазинов вести борьбу за лучшее обслуживание потребителей, за чистоту и порядок в магазинах. В следующей заметке критикуются некоторые комсомольцы организации горно, которые предпочитают меньше выполнять общественной работы, возложив все обязанности на секретаря комсомольской организации.

Заметки написаны разбормо, грамотою, неплохой стиль, актуальны темы. Но обе заметки страдают отсутствием конкретности. Как в первой, так и во второй трудно найти фамилию того, кого заметка призывает к улучшению работы и отношения к своим обязанностям. А ведь это было не так тяжело сделать, тем более, что писавшие эти заметки хорошо знакомы с работой магазинов горно, с людьми, работающими в этих магазинах. И лишь одна заметка в газете — «Забудь о людях» — написана ясно и конкретно. В ней автор тов. Лидинский обвиняет председателя правления горно в том, что он не старается обеспечить товарищи магазинам режимо-тесемочной фабрики.

К отрицательным сторонам газеты можно отнести также недостаток юмора и сатиры, каррикатур, отсутствие реагирования в заметки, помещаемые в газете. Но самое главное — это то, что газета выходит не регулярно, в полтора один раз.

В работе горно, его магазинов еще есть недостатки, за наличие которых степная газета должна бороться со всей энергией. Вопросы культурного обслуживания потребителей, качества продаваемых товаров, их ассортимента и каким образом не должны проходить мимо внимания редакторов степной газеты. Заметки должны быть актуальными, носить всегда конкретный, наступательный характер, больше должны быть сатиры, юмора, каррикатур.

ТОШН.

БЕЗДУШНОЕ ОТНОШЕНИЕ К БОЛЬНЫМ

Несколько дней тому назад, находясь на солнце, я получил солнечный удар. Скоро температура у меня достигла 40 градусов. За врачом в поликлинику побежала моя сестра. Там она узнала, что дежурным в этот день был врач Лунский. Но в поликлинике его не оказалось и сестра побежала к нему на дом. Она видела, что Лунский находится дома, но когда зашла в его дом, с намерением просить помочь больному, жена врача ответила, что его дома нет. А когда ей скромно сестра указала, что врач находится в другой комнате, она бесцеремонно вытолкнула сестру за дверь.

После этого происшествий моя мать пошла к врачу Курейвовскому, который, несмотря на то, что он не был дежурным, не-

медля посетил меня и оказал необходимую помощь.

Назавтра температура у меня еще более повысилась. Сестра снова пошла за врачом в поликлинику. По дороге она встретила врача Лунского. Последний, узнав от нее, что она сестра больного, к которому вчера вызывала, пошел в поликлинику и ратовал там за то, чтобы никто из врачей не шел ко мне.

Л. РОЗЕНБАУМ.

ОТ РЕДАКЦИИ: О подобных фактах в нашей газете писалось уже раньше, но пока что конца им не видно. Жалобы трудящихся на бездушное отношение врачей к больным весьма часты. Полагаем, что райздрав примет меры к окончательному изгнанию подобных явлений, имеющих место в практике лечебниц города.

Не заботятся о людях

Со стороны дирекции Граевской МТС часты проявления беззаботных отношений к рабочим МТС. Нарекания трактористов на неправильную и несвоевременную оплату их труда, неправильные расчеты и т. п. очень часты. Так, например, за ремонт тракторов и других сельскохозяйственных трактористов до сих пор не получали денег. Тянется это месяцами, а дирекция МТС объясняет это тем, что де не найдено времени просмотреть представленные

заявления заведующим мастерской МТС на подписание нарядов. Более того, изрядную часть нарядов т. Чистяков вовсе считает ненужным оплачивать и вернуть трактористам. Вообще зарплату мы получаем нерегулярно, от случая к случаю.

Мы несколько раз обращались к т. Чистякову, но убедившись, что это ни к чему не приводит, перестали обращаться.

Тракторист

Залевский Станислав

ОТ РЕДАКЦИИ: Факты, указанные в письме тракториста тов. Залевского, полностью подтвердились. Проверкой на месте установлено, что собственно тракторист тов. Залевский до сих пор не получил заработной платы за работу по ремонту в январе и феврале т. г.

Выявлены также факты, характеризующие беззаботное отношение дирекции МТС к своим кадрам. Бригадир тракторной бригады тов. Лушиников за работу еще в 1940 году МТС должна более 7 центнеров зерна. Зерно из колхозов машинно тракторной станцией было получено своевременно, но сметы не расходовано оно целиком на общественное питание трактористов и т. п. Лушиников же до сих пор не получал. Не получал его и тракторист тов. Марченко.

Для трактористов, работающих на стройучастке не организовано питания. Денег за работу они еще не получили. Их бытом дирекция совершенно не интересуется.

Пре МТС есть обещания. Трактористы, прес-

жая с поля чаще всего остаются здесь ночевать. Но ночевать им фактически негде, потому что с началом полевых работ постельные принадлежности с кося сняты и отдыхать трактористам приходится на голых досках. В общежитиях грязно, неудобно, нет ни газет, ни дежурки. Директор МТС тов. Чистяков разговаривает со своими подчиненными только окриками. Грубое обращение у него вошло уже в систему.

Мало интересуются руководством МТС повышением технических знаний трактористов, обучением их техническому уходу за машинами, правильному использованию тракторов, проверкой их работы. В результате всего этого капитальный ремонт вместо четырех тракторов было поставлено 10. Перерасход по ремонту составил более 18.000 рублей.

Редакция считает, что такое отношение дирекции к «мелочам» должно быть изжито. Многочисленные недостатки в работе МТС и недоработки в жизни ее коллектива должны быть устранены.

Лекции для депутатов и советского актива

Еженедельно при городском, поселковом и сельских Советах депутатов трудящихся проводятся семинары для депутатов местных Советов, городского и сельского актива. За последнее время самым активным на семинарах прочитаны лекции и проведены беседы на темы: СССР — страна победившего социализма*, СССР* — могут

раются на стачку и решают вступить в борьбу с хозяевами. Франко в своих прозе и поэзии изображал не только мир угнетенных. Под его пером встали во весь рост фигуры алчных капиталистов — врагов трудового народа.

У выдающихся представителей русской демократической литературы шестидесятых годов прошлого столетия: Чернышевского, Писарева, Писемского — учился Франко правдивому и глубокому изображению действительности.

Удивительно многогранной и разнообразной была творческая деятельность великого украинского писателя. Его художественная проза включает, кроме многочисленных повестей и рассказов, еще историческое произведение «Захар Беркут».

Поэтическое наследие Франко представлено собраниями делкатных поэтических и лирических стихов, замечательной поэмой «Момсей». Из стихов Франко надо назвать «Думы пролетария», «С вершиной и низом», «Мой смех».

рага*. «Увидение листьев* Перу Франко принадлежит также драматические произведения. Учитель*, «Украденное счастье* и др.

Франко написал множество литературно-критических и публицистических статей. Он был ученым филологом, почетным членом Петербургской и Пражской академий наук Франко переводил на украинский язык сочинения Маркса и работы русского революционного демократа Чернышевского; им переведены на родной язык выдающиеся произведения мировой литературы.

Неуставно работал Франко на благо трудового человека, к какой бы национальности он ни принадлежал, украинские, польские, еврейские рабочие, жившие в Галиции, видели в нем горячего друга и защитника.

Помню о Франко не помешает. Она живет среди трудящихся Западной Украины, освобожденной Красной Армией от панского ига, она живет в массах всего украинского народа, в массах всех народов Советского Союза.

Александр ДЕНЧ.

Царю.

Podkarmianie—radykalny środek podwyższenia urodzajności

Zawartość składników pokarmowych w glebie jest jednym z najważniejszych warunków dla otrzymania wysokich urodzajów. Takie rośliny, jak na przykład, len, przy urodzaju ogólnej masy 100 centnarów na 1 hektar zabiera z gleby 150 kg. azotu, 150—200 kg. potasu i 80 kg. fosforu. Jednakże zwrócić uwagę trzeba także na nawozy od razu nie można. Zbyt wielka dora nawozu dana przed sieciem dsiała szkodliwie i obniża urodzaj.

W walce o otrzymanie wysokich urodzajów stacjonarowy rolnictwa socjalistycznego, s. telegrafisty Marii Democzenko, zastosowali nową, agronomiczną sposób—podkarmianie rośliny w czasie wzrostu.

Celem podkarmiania stosuje się różne nawozy miejscowe—popiół, pomiół ptaszczy i nawozy mineralne—sulfat, superfosfat, sól potasowa.

Przy słabym wschodzeniu i na biednych glebach popielastych, by przyspieszyć wzrost roślin i ich rozwinięcie się, należy dać więcej nawozów azotowych. Przy normalnym wschodzeniu, wilgotnej pogodzie i na dobre nawożonych glebach należy dać mniej nawozów azotowych, by uniknąć kłódnienia się posiewów. Na lekko piaszczystych glebach efektywność podkarmiania jest o wiele większa, niżeli na gliniastych glebach.

Przy podkarmianiu stosując następujące sposoby nawożenia: powierzchniowe rozrzucanie bez przykrycia, rozrzucanie przez przykrycie za pomocą brzoń i w rozwarze. Gnojówkę przed samym podkarmieniem rozczynia się z

4—5 części wody. Nawozy mineralne mieszają się o wiele łatwiej z wodą, a przed samym podkarmieniem roztwór ten rozczynia się wodą odpowiednio do ustanowionej dla danej kultury normy.

Pomiot ptaszczy stosuje się w stanie suchym, jak również i w rozwarze. Pomiot przesiekany, rozdrobniony na proszek, mieszają się z ziemią i rozrzucają po polu. Roztwór pomiotu ptaszczy używa się do podkarmiania tak samo jak i gnojówkę.

Dla podkarmiania zbóż jarowych na 1 ha stosuje się saletry amoniakowej i soli potasowej po 75 kg., a superfosfatu—225 kg. Popiołu daje się na 1 ha. 4—6 cent., pomiotu ptaszczy—8—10 cent., gnojówki 12—16 ton.

Pierwsze podkarmienie stosuje się w czasie zawiązania, a drugie—przed kwitnięciem. Przy kombinowanym podkarmianiu nawóz w stanie suchym należy dawać przed plnięciem.

Dla podkarmiania kok-sagitu na nawożonych lekkich glebach gliniastych i piaszczystych daje się saletry amoniakowej i soli potasowej po 1 cent. na hektar, superfosfatu—do 1,5 cent. Pierwsze podkarmienie kok-sagitu stosuje się w czasie stworzenia się rosetki (4—5 listków) i 2-3—w okresie pączkowania masowego.

Podkarmienie nie może zastąpić podstawowego nawożenia przedsielnego. Jednak w połączeniu z nawożeniem przedsielnym ono znacznie zwiększa urodzaj. (w zb. do w. jch, na przykład, przeliczenie na 5—6 cent. z 1 ha).

Agronom Kudinow.

badzenie wczesnych kartoli w brzydzanie ogrodowej produkcyjnej kolchozu „Czekist” (tymszowski rejon, Krasnodarski kraj). W 1940 r. kolchoz został nagrodzony na Wszechzwiązkowej Wystawie Rolniczej dyplomem drugiej kategorii.

ZAKOŃCZYĆ SIEW LNU

Siew w rejonie dobiega końca. Do 25 go maja ogólny plan siewu wykonano w 99,2%. Niektóre jednak Rady wiejskie dalej zwlekają z zakończeniem siewu. Np. osowińska Rada wiejska wykonała zaledwie 80,5% planu, nie skończyła nawet siewu wiosennych, wosowska Rada wiejska—91%.

Zupełnie niezadowolająco przedstawia się siew lnu Do 25 go wykonano wszystkiego 71,9% planu. Szczególnie źle pod tym względem w wierzbowskiej i osowieckiej Radach wiejskich—40% i mięczyskiej—60% planu. Wszystkie Rady wiejskie otrzymały nakaz w najbliższych dniach zakończyć siew lnu. **Z sxi.**

Z zagranicy

Przegląd depesz zagranicznych

Walki o wyspę Kretę trwają z wazrastającą wiać siał. Według komunikatów prasy zagranicznej, w ostatnich dniach niemcom udało się wysadzić na wyspie nowe wojska, przewiezlone drogą powietrzną. Najbardziej oporczywe walki, które doszły do starć na bagnety, odbywały się w rejonie Malemi i Kami. Wielką aktywność wykazało lotnictwo niemieckie, które bombardowało nieustannie miasta: Kanig, Retymni, Heraklion i inne. Wyrządzono ogromne szkody. Jak podaje agencja Rojter, król grecki i rząd porzucili Kretę i przybyli do Egiptu.

południe od Adis Abeby. W rejonie Amchara po ostrych walkach skapitulowała kolumna wojsk włoskich. Na południowo-zachód od Adis Abeby Angolcy zajęli punkt Soddy.

Działania wojenne w Iraku nabierają charakteru długiego. Agencja Rojter podaje, że powódź, która powstała z powodu odgrzycia przez wojska irackie tam na rzece Eufrat, przeszkadza działaniom wojsk angielskich. W komunikacie dowódcy wojsk irackich mówi się, że na froncie zachodnim wojska irackie odparli ataki smeczalizowanych i zmotoryzowanych oddziałów z wielkimi stratami dla przeciwnika. Na polu lotnictwa trwały operacje w celu obratżenia wojsk angielskich w mieście Basra. Lotnictwo irackie bombardowało i ostrzeliwało Ch. bandi.

Jak komunikuje agencja Hawas Oñ, 2 samoloty angielskie zbombardowały i obstrzeliwały z kulomiotami miasto Aleppo (Syria).

Prasa amerykańska wskazuje, że dowództwo niemieckie, dla przerzucenia wojsk na wyspę Kretę, stosuje szybowce, które mogą spuszczać się na morze. Szybowce są opatrzone są w ni-wielkie silniki, które umożliwiają im osiągnięcie brzegu.

Według wiadomości dowództwa angielskiego, angielska flota wojenno-morska odplera próby niemców, którzy chcą przeszedć dodatkowe siły drogą morską. Komunikuje się o satpieniu wielkiej ilości drobnych statków niemieckich i 6.000 niemieckich żołnierzy. Za komunikat niemieckich mówi się, że próba floty angielskiej walcia udziela w walce o Kretę została sparalizowana przez działania lotnictwa niemieckiego. Flota angielska została wysunęta z zony morskiej na północ od wyspy. Niemieckie samoloty zatopiły i uszkodziły wielką ilość angielskich okrętów wojennych. Aktywizował w walkach biorą właskie moranie i wojenno-powietrzne siły.

Lotnictwo niemieckie 24 i 25 maja dokonywało nalotów na lotniska w Anglii Centralnej i Wschodniej. Angielskie siły lotnicze bombardowały miasto niemieckie Kett. Zrzucono także bomb, na niektóre punkty okupowanego przez niemców terytorium.

24 maja w północnej części Oceanu Atlantyckiego, między niemieckimi i angielskimi okrętami wojennymi, odbył się wielki bój. Według wiadomości niemieckich, niemiecki okręt liniowy „Bismark” zatopił angielski okręt liniowy „Chud”. Odręk liniowy „Chud”—największy na świecie okręt wojenny—został zbadowany w roku 1920, a w roku 1930 zmierzono w nim urządzenie. Pojemność okrętu wynosi 42.000 ton. (TASS).

W Afryce Północnej dają się zauważyć działania oddziałów wywiadowczych i lotnictwa stron walczących.

W Abisynii trwają walki w Hala Siatmo i Amchara (północno-zachodnia część kraju), a także w rejonie Jentor, na

Redaktor odpowiedzialny **TRECIAKOW.**

OSZCZĘDNOŚCI LUDU PRACUJĄCEGO

Jednym z jaskrawych wskaźników nieprzerwanego wzrostu poziomu materialnego i kulturalnego pracujących ZSRR jest wzrost oszczędności ludowych.

Polżyczki państwowe i sprawa oszczędzania osiągnęły w ZSRR szeroki rozwój. Miliony ludzi radzieckich posiadają oszczędności, wnoszą zarobione rubie do kas oszczędnościowych, nabywają obligacje pożyczek państwowych.

Nasze pożyczki cieszą się ogromnym powodzeniem. O tym świadczą ich szybka realizacja. Subskrypcja i rozpowszechnianie pożyczki Trzeciej pięcioletki (emisja 3 go roku) w naszej republice, jak i w całym Związku Radzieckim, przeszła z wielkim entuzjazmem politycznym. W ciągu krótkiego czasu w BSRK zrealizowano obligacje na sumę ponad 300 mil. rubli. Ponad 2.400 tysięcy obywateli Bielaruskiej SRR są posiadaczami obligacji pożyczek państwowych. Kierownicy około 7.000 kolchozów BSRK całkowicie i w terminie opłaciły swoje obligacje.

W ogromnym powodzeniu na szczytach radzieckich, bezgraniczną wiary i oddanie wielomilionowych mas pracujących parli

Lenina—Stalina i rządu radzieckiego.

Wrzaz z wzrostem dobrobytu pracujących nieprzerwanie rosną ich oszczędności w kasach oszczędnościowych. W naszej republice na 1 stycznia 1941 r. ostatnie wkładów w kasach oszczędnościowych wyniosł 173 miliony rubli, co znacznie przewyższa sumę ostatnich wkładów 1 stycznia 1940 roku. Dla lepszego obsługiwaniania ludności nieprzerwanie wzrasta sieć kas oszczędnościowych. Obecnie w BSRK jest 1374 kas oszczędnościowych.

Polżyczki radzieckie i przechowywanie oszczędności w kasach oszczędnościowych dają wielkie wyгоды ludności. Dochody ludności z pożyczek rosną z roku na rok. W 1940 r. w BSRK wypłacono w postaci wygranych i procentów z pożyczek ponad 20 mil. rubli, a za 4 miesiące 1941 roku—ponad 10 milionów rubli. W postaci procentów od wkładów kasy oszczędnościowe wypłacili oszczędzającym w roku obiegowym 4.551 tysięcy rubli.

Wielką pomoc w propagandzie pożyczek państwowych i sprawie oszczędzania okazują aktywiści finansowi. W Białorusi istnieje

15.000 komisji do spraw kredytu państwowego i oszczędzania na przedsielnictwach, w instytucjach, Radach wiejskich i kolchozach, i 35 tysięcy opowaznionych Rad wiejskich do spraw pożyczkowych. Wielu aktywistów finansowych są prawdziwymi entuzjastami swojej pracy społecznej, jak do sprawy wielkiej wazni państwa w.

Obecnie w całym kraju odbywa się rozdawanie subskrypcjom opłaconych obligacji pożyczki Trzeciej pięcioletki (emisja 3 go roku) Zadaniem organów finansowych i kas oszczędnościowych jest całkowicie i zorganizowane rozdawanie obligacji tak, aby każdy subskrybent pożyczki mógł brać udział w pierwszym losowaniu wygranych, które odbędzie się 1 i 6 czerwca 1941 roku w mieście Pietrozawodsku.

Posiadacze obligacji pożyczek państwowych i depozytoryzy kas oszczędnościowych—to aktywni uczestnicy budownictwa socjalistycznego. Ulepszenie obsługiwaniania ich jest głównym zadaniem kas oszczędnościowych i aktywów finansowych.

Szlochtynow.

ADRES REDAKCJI: ORAJEWO, UL. 1-go MAJA (BUDYNK REJOMU PARTII), TELEFON № 43.

DRUKARNIA GAZETY „NOWE ŻYCIE”, PLAC RADZIECKI № 1.

NAKŁAD 1200 EGZ.